

“Biodiversiteitscrisis, massa-uitsterven of massahysterie”

woensdag 25 februari 2015

Biodiversiteit

Geschreven door: Rypke Zeilmaker (samenvatting overgenomen uit publicatie)

De mensheid heeft zich in de afgelopen 100.000 jaar als een invasieve exoot over de aarde verspreid. Dat ging geregeld ten koste van andere grote diersoorten waaronder mammoeten en reuzenluiaards. Een ontplofte aap, noemt bioloog Jelle Reumer ons om die reden dan ook wel.

In dit rapport hebben we laten zien dat de grote slachting die de mens in de natuur heeft aangericht al ver voor de moderne tijd plaatsvond. Sinds 1500 zijn er ook nog wel soorten verdwenen, maar het tempo van uitsterven ligt niet meer zo hoog en soorten sterven dan voornamelijk (95%) uit op geïsoleerde eilanden, waar verscheidene plant- en diersoorten niet opgewassen waren tegen de komst van de mens en met name de exoten die met ons meekwamen zoals ratten, varkens, muizen, slangen en katten. De dodo op Mauritius is hiervan het beroemdste voorbeeld.

De afname van soorten op de eilanden door uitsterving van inheemse soorten wordt meestal echter gecompenseerd door een explosieve toename van het aantal nieuwe soorten. Wanneer we dus negatieve berichten horen over het verdwijnen van natuur is er ook een meer optimistische keerzijde. Sinds 1900 neemt het tempo waarin soorten uitsterven verder af en op de continenten sterven zelfs nagenoeg geen soorten meer uit.

Dit genuanceerde beeld over de hedendaagse biodiversiteit staat in schril contrast tot de doemverhalen die ons bereiken via de wetenschap en de beleidsmakers. We zouden in het Antropoceen leven, een door de mens gedomineerd geologisch tijdvak, waarin we op weg zijn om een zesde massa-uitstervingsgolf te veroorzaken. Als we soorten al niet direct om zeep helpen door de introductie van exoten en habitatvernietiging, dan volgt het massaal uitsterven van soorten wel door de opwarming van de aarde later deze eeuw.

In dit rapport hebben we laten zien dat er de afgelopen eeuwen slechts een fractie van het aantal soorten is uitgestorven (0,05%) en dat er van een zesde massa-uitsterven, waarin 75% van alle soorten zou moeten uitsterven, dus absoluut geen sprake is. De projecties van soortverlies als gevolg van aan CO2 toegeschreven klimaatopwarming zijn academische oefeningen die de negatieve gevolgen sterk opblazen. Er blijkt op mondiaal niveau vooralsnog geen reden te zijn om aan de milde klimaatopwarming tot nu toe veel aandacht te schenken in relatie tot natuurbescherming: geen enkele soort stierf uit door opwarming alleen en soorten doorstonden veel grotere temperatuursprongen in het verleden dan nu voorzien worden door het klimaatpanel IPCC voor de komende eeuw. Hysterische conclusies over modern massa-uitsterven en gevolgen voor de mensheid kunnen we daarom met een stevige korrel zout nemen.

Mark Twain schijnt ooit gezegd te hebben *“the reports of my death are greatly exaggerated”* toen hij ten onrechte dood was

Het volledige rapport is via onderstaande link te downloaden:

<http://www.nlslash.nl/mwenb/Biodiversiteit.pdf>